

Skandinaviens Stjerne - April 1948

Emigrant i gamle Dage

Af *Irma Petersen.*

Det kunde naturligvis ikke undgaas paa vor lange Tur gennem Amerika, at vi kom i Berøring med en Masse forskellige Mennesker, og jeg greb altid Lejligheden, naar den gaves, til at snakke med disse, baade af almindelig Interesse, men ogsaa fordi jeg syntes, at saa mange af disse, især de ældre, havde saa meget at fortælle, som vi lidt yngre slet ingen Skade havde af at høre. Mødet med et gammelt Ægtepar i Logan har især fæstnet sig i min Hukommelse.

Vi besøgte i Idaho Forældrene til en af de unge Missionærer, som boede i vort Hjem, medens vi var borte, Sheriff Hansen og hans venlige Hustru, og vi tilbragte et Par dejlige Dage hos dem, og efter Aftale var vi inde hos dem for at sige rigtig Farvel, da vi kom tilbage fra Yellowstone Park og igen skulde til Salt Lake City. Ved den Lejlighed sagde Sheriffen til os: »Jeg har skrevet til mine Forældre om jer og fik Brev i Morges, og Mor skriver, at hvis I ikke kommer og besøger dem, forfølger de jer lige til Danmark.« Saa De kan forstaa, der var ikke andet for os at gøre end at tage til Logan (hvad vi skulde alligevel for Templets Skyld), vi kunde jo ikke have et Par gamle Mennesker til at løbe efter os gennem hele Amerika.

Vi fandt hurtigt Huset — det laa langt tilbage fra Vejen med en stor velholdt Græsplæne foran, og de gamle Hansens viste sig at være et kært gammelt Par. Han havde det smukkeste, ja, nærmest forklarede Ansigt, jeg nogensinde har set, og hun var Godheden selv, fuld af Lune, og talte med den morsomste Blanding af Dansk og Engelsk.

I Samtalens Løb berørte vi ogsaa Emigrantspørgsmaalet, og de talte om, hvor meget nemmere det er at emigrere nu til Dags, end det havde været for bare 50 Aar siden for dem, som paa Grund af deres Tro byttede Danmark med Amerika. Alene det, at de fleste nu kan Sproget, er jo en stor Fordel. Lidt efter lidt fik jeg disse elskelige gamle Menneskers Historie ud af dem.

Som 16-aarig var Hansen, som skulde være Skomager, kommet i Forbindelse med nogle Mormon-Missionærer — jeg tror, det var i Horsens — og hans Interesse og Forstaaelse af, hvad han hørte, var saa stor, at han uden at sige noget til sine Forældre lod sig døbe. Først bagefter fortalte han det, og saa var Spillet gaaende i Familien. Han havde en Svoger, som var Skolelærer, og han især faldt over den stakkels Dreng, som paa det Tidspunkt ikke kunde finde andet at holde sig til, end at der ikke i Biblen findes noget om Barnedaab, og det holdt han fast ved, ligegyldigt hvilke Argumenter Familien ellers kom med. Men Faderen tog det Løfte af ham, at han aldrig vilde emigrere til Amerika uden hans Samtykke.

Tiden gik imidlertid, og en Børnelammelse gjorde ham tildels til Invalid paa det ene Ben (jeg maa dertil sige, at hans Ansigt helt havde faaet mig til at overse denne Legemsfejl, indtil den blev omtalt), men trods dette giftede han sig med en ung Pige, som ogsaa var Sidste Dages Hellig, og de fik i Løbet af faa Aar 4 Børn.

Saa fik han en Dag et Brev fra en Ven i Amerika som skrev, at hvis Hans — det var Skomagerens Fornavn — tænkte paa at tage til Amerika, skulde han gøre det, inden hans Familie blev for stor og han selv for gammel. Hans indsaa det fornuftige heri, og en Aften besluttede han saa — efter en Aftale med sin Kone — at tage hjem til Faderen for at prøve at faa hans Samtykke til at udvandre. For bryde sit en Gang givne Løfte drømte han ikke om.

Men da han sad overfor Faderen, var det ham umuligt at faa det sagt, han sad hele Aftenen som paa Gløder for at faa en Chance, men til sidst rejste han sig for atter at tage hjem med uforrettet Sag. Men da han stod med Haanden paa Døren for at sige Farvel, sagde Faderen saa pludselig til ham: »Hans, hvis du stadig har Lyst til at tage til Amerika, skal du ikke mere føle dig bundet af dit Løfte til mig«, og De forstaar, det var en glad Hans, der skyndte sig hjem til sin Familie.

Saa hurtigt, som det lod sig gøre, tog han saa af Sted, og nogle Maaneder senere kom hans Kone med de 4 Børn og

en Baby paa 2 Maaneder. Ved en Fejltagelse blev der givet hendes Mand en forkert Besked, og hun fortalte mig, hvorledes hun sad en hel Dag og Nat i bidende Vinterkulde og ventede paa ham, hvor han skulde hente hende. Men endelig kom han, og af bare Forfjamskelse og Lykke over at se ham kunde hun ikke finde Babyen. De søgte overalt efter den, og først da hun vilde tage sin Frakke paa, som hun havde lagt over et af de andre Børn, fandt hun Babyen — inde i det ene Ærme. Der havde hun puttet den ned for at holde den varm.

Saa kørte hele Familien ud til det lille Hus, som han for sine Sparepenge havde købt til dem, og hvor de boede i Massser af Aar og opdrog deres 14 Børn. Men inden Søster Hansen fik sat Foden indenfor sit nye Hjem, var det nær ved at gaa galt. Hendes Mand havde glemt at fortælle hende, at der var en bred Grøft mellem Vejen og Huset, og da den var tildækket af Sne, kunde hun ikke se det, men faldt i til Halsen med Baby og det hele, dog uden at nogen tog Skade af Faldet.

Ved sine Hænders Arbejde — som Skomager — og med sin dygtige Kone ved sin Side fik de opdraget denne store Børneflok, vi saa et Billede af alle 14 Børn som Voksne (en Gave til Forældrene til deres Guldbryllup for et Par Aar siden), og jeg tror, man skal lede længe efter en smukkere Familie. Nydelige, fine Døtre og alle Sønnerne rigtige Mandfolk i gode Stillinger. Foruden sin Gerning som Skomager passede han og hans Kone naturligvis ogsaa deres Del af Kirkens Arbejde samtidig med, at de gjorde en Mængde Tempelarbejde.

Efter hvad jeg her har beskrevet, forstaar De maaske noget af den Ærbødighed, vi følte for disse to gamle Mennesker, og vi maatte give dem Ret i, at de fleste Emigranter sikkert har det nemmere nu til Dags — hvad jeg har fortalt, er jo kun Udpluk af deres flittige Liv —, men vi var meget glade og taknemlige over at have faaet Lejlighed til at lære disse Mennesker og deres Livsskæbne at kende.

Trosartiklerne

4. *Vi tror, at Evangeliets første Principper og Ordinancer er: 1. Tro paa den Herre Jesus Kristus. 2. Omvendelse. 3. Daab ved Begravelse i Vand til Syndernes Forladelse. 4. Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave.*

En fuldstændig Fremstilling af denne Trosartikel vil være meget omfattende, men det vil kun være nødvendigt at paapege de skriftlige Beviser og ligeledes med faa Ord paapege den logiske Orden saavel som den skriftlige Orden, som findes i denne Fremstilling af Evangeliets Principper og Ordinancer.

Tro: Tro er Evangeliets første Princip, ikke som en vilkaarlig Anbringelse af Princippet, men fordi det ligger i selve Princippets Natur. »Thi den, som kommer frem for Gud, bør tro, at han er til.« Hebr. 11: 6. Menneskene bør tro, at han er til, for dersom de ikke tror paa Guds Eksistens, er det meget usandsynligt, at de vil indordne sig under Lovene og adlyde Ham. Uden Lydighed mod Gud ingen Fremgang, lige meget hvad der saa foretages for at frelse Menneskeheden. Tro er derfor Evangeliets første Princip, som en Nodvendighed, hvilket ligger i selve Tingenes Natur. Det er Motivet til al fornuftig Handling, og paa Grund heraf bliver Troen Fundamentet i al Retfærdighed og det første Princip i aabenbaret Religion.

Omvendelse: Er Tro paa Gud engang tilvejebragt, er det ikke svært at overbevise Menneskene om, at de for har levet i Overtrædelse af Guds retfærdige Love, at de har traadt Himmelens retfærdige Love under Fødder, og som et Resultat af denne Overbevisning om Synd holder Sorgen sit Indtog i Menneskene og leder dem til Omvendelse, en fuld Virkeliggørelse, som reformerer Livet.

Daab: Saa snart Sorgen over Synden tager Plads i Mennesket, vil det ønske at opnaa en Tilgivelse for de begaaede Synder. Mange Gange midt i Sorgen over Synderne siger Mennesker: »Jeg vilde have givet fem, ti, ja, tyve Aar af

mit Liv for at de og de Ting, jeg har gjort, var ugjorte og aldrig havde været.« Mange ønsker, at de kunde blive tilgivet og faa en Forsoning mellem dem og Gud og mellem dem selv og deres egen Samvittighed, saa at de igen kunde have den Følelse af Uskyldighed, som de havde før de faldt. Dette er en naturlig Længsel i det menneskelige Hjerte, naar Omvendelsens Aand tager Plads deri, og Jesu Kristi Evangelium og den logiske Følge af dets Lærdomme er rede til at møde denne Tilstand og fortælle Synderen, at skønt hans Synder har været som Skarlagen, vil de, siden han har Tro paa Gud og sørger oprigtigt over sine Synder, ved Daab i Vand i den hellige Treenigheds Navn, blive vasket bort; det foregaaende tilgivet og en Forsoning med Gud er oprettet.

Modtagelse af den Helligaand: Men efter Tilgivelsen af begaaede Synder staar den menneskelige Svaghed stadig tilbage. Den menneskelige Tilbojelighed for Synd driver det stadig mod nye Vildfarelser, og dets ufuldkomne Dømmekraft er ikke tilstrækkelig til at lede det paa rette Maade. Den menneskelige Kraft alene er ikke tilstrækkelig til at gøre det i Stand til den Gerning at leve i Harmoni med de forskellige Love. Gud vidste, at det vilde blive Menneskets Tilstand, og derfor indeholder Hans Evangeilum ogsaa Helligaandens Daab gennem Haandspaalæggelse, hvorved denne Daab bliver udført. (Se Henvisningerne til Skrifterne under Haandspaalæggelse).

Ved denne Aandens Daab bliver Menneskets Liv bragt i Overensstemmelse med den Aand, som kendetegner Guds Liv, og en Del af Guds Kraft gennemstrømmer det, og af denne Grund kan det haabe at overvinde Verden, Kødet og det Onde. Det opnaar derved at komme i Pagt med den Helligaand og det Privilegium at blive draget ind under dens Cirkels Indflydelse, en Tilstand, ved hvilken man bliver ledet ind i al Sandhed af denne Hellige, som véd alle Ting, og som vil undervise Mennesket i alle Ting, dersom det giver Agt paa den og indordner sig under den. Under denne Pagt og Indflydelse kan man begynde det Arbejde at opbygge sin Karakter, hvilket til sidst vil forberede Menne-

sket til at dvæle hos Gud. Disse Lærdomme, som her er repræsenteret, er ikke alene i Overensstemmelse med Skrifterne, men ogsaa fuldstændig logiske og forstaaelige for enhver.

Henvisninger:

Tro: Hebr. 11: 6 — Rom. 1: 16—17. — Rom. 10: 14—15 — Joh. 3: 14—16 — Jak. 2: 14—26.

Omvendelse: Ezek. 18: 30—32 — Eff. 4: 25—32 — Matt. 3: 1—2 — Luk. 13: 1—5 — Ap. Gj. 2: 38.

Daab: Joh. 3: 3—5 — Matt. 3: 13—16 — Matt. 28: 19—20 (iflg. Oversættelse fra før 1900) — Mark. 16: 16 — Ap. Gj. 2: 38.

Hensigten med Daaben: Mark. 1: 4 — Luk. 3: 3 — Ap. Gj. 2: 38 — Ap. Gj. 22: 16.

Daabsmaaden: Matt. 3: 6, 16 — Ap. Gj. 8: 39 — Joh. 3: 3.5 — Rom. 6: 4—5 — Kol. 2: 12.

Haandspaalæggelse: Joh. 3: 3,5 — Hebr. 6: 2 — Ap. Gj. 19: 6 — 2. Tim. 1: 6.

Aandens Magt: Joh. 14: 26 — Joh. 16: 13—14 — Aab. 19: 10 — 1. Kor. 12. Kap.

En af Kirkens tolv Apostle, James Talmage, har skrevet en glimrende Bog om »Trosartiklerne« i Jesu Kristi Kirke. Bogen kan faas paa Missionskontoret, Priorvej 12, København F. Den koster kun 3 Kr. indbundet.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Kan en Person med Kains Blod i sine Aarer modtage en patriarkalsk Velsignelse?

Svar:

Enhver Person, som er et trofast Medlem af Jesu Kristi Kirke, har Ret til at modtage en patriarkalsk Velsignelse, uanset hans Nationalitet.

Et godt og nyt Initiativ

Aarhus har fornylig taget Initiativet til at besvare de mere eller mindre rigtige Artikler o. l., der trykkes om »Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige«. Vi synes, det er en god Idé og giver den her videre til Landets andre Grene til fri Afbenyttelse. Det vil være glimrende, om De alle vilde besvare de mange Artikler paa samme Maade eller, om De kan, paa en endnu bedre. Dog vil nedenstaaende Brev være fyldestgørende i alle Tilfælde.

Aarhus, Februar 1948.

Foranlediget af adskillige Tilfælde, hvor Statskirkens Præster i Dagblade og paa Talerstole har taget til Orde mod anderledes tænkende religiøse Samfund, deriblandt ogsaa Sidste Dages Hellige, tillader dette Samfund sig høfligst, for at undgaa fremtidige Misforstaaelser, at gøre Dem bekendt med nedenstaaende Enkeltheder:

Der er i forskellige — af Præster redigerede — Kirkesider i Bladene, paa Møder, ja, saa galt fra Prædikestolene fremført Oplysninger om os, som har haft en højst urigtig og misvisende Karakter, og som har bibragt Læserne en forkert Opfattelse af vor Lære til Skade for vor Kirke.

Det har ved Henvendelse til ovennævnte Blade vist sig ugørligt at faa optaget Berigtigelse af de urigtige Oplysninger, ligesom der jo heller ikke i de andre Tilfælde gives os Lejlighed til at dementere.

Artiklerne og Udtalelserne har gentagne Gange fremstillet vor Kirke som et Samfund, der decideret er hedensk, og hvis Medlemmer ikke regnes med til kristne Mennesker.

Vi ønsker derfor at oplyse Dem om følgende Kendsgerninger:

Vi tror paa den samme Gud, som Biblen lærer om!

Ethvert Princip i vor Lære hviler paa sand bibelsk Grundlag!

Vi lærer i vor Kirke, at vi skal være gode, sanddru og ærlige Mennesker, der kun ved Tro paa Gud og ved at efter-

leve hans Love kan vente at faa Del i hans Riges Herlighed.

Vi har Religionsfrihed i vort Land og har Ret til at bekende os til, hvad der for os er Sandhed, og som ikke strider mod vort Lands Love. Og vi har Krav paa at blive forskaanet for Angreb, der bevidst søger at sætte os i en Klasse, der ligger uden for Velanstændighedens Rammer.

I Henhold til ovenstaaende skal vi have den Glæde at stille hvad Materiale, De kunde ønske til Deres Raadighed til fuld Oplysning af Punkter, hvor Deres Viden om os ikke harmonerer med de faktiske Forhold, fordi vi tror, at det ogsaa er Deres Ønske at kunne give en Fremstilling af vor Kirke, der holder sig paa Sandhedens Grundlag.

Foreløbig medsender vi et Eksemplar af vore Trosartikler, der giver Dem et fyldestgørende Forhaandsindtryk af vor Lære, og staar iøvrigt velvilligst til Tjeneste med Oplysninger af enhver Art.

Har vor Kirke Monopol paa al Sandhed?

John A. Widtsoe.

At have Monopol paa Sandheden er det samme som at tage Afstand fra al anden tilgængelig Sandhed, og det udelukker dem, som ikke tilhører Kirken, fra at være i Besiddelse af eller drage Nytte af Sandheden.

Intet er mere fjernt fra Kirkens Lære end dette. Lige fra Profeten Joseph Smiths Tid har Kirken lært, at Sandhedens Lys skinner for enhver, som er født paa denne Jord. Alle, som søger efter Sandhed kan finde saadan, hvad enten det er indenfor eller udenfor Kirken. De, som søger alvorligt efter Sandhed, det være sig i Bøger, Laboratorier eller ude i Naturen, faar Belønning fra Sandhedens utømmelige Kilde, thi Sandhedens Ophavsmand er gavmild. Kirken fastholder fremfor alt, at Menneskene altid maa fortsætte med at søge

efter Sandhed, thi alt efter som Sandheden vokser blandt Menneskene, bliver deres Lykke større.

Der findes imidlertid mange Slags Sandheder. En Del Sandhed findes i naturvidenskabelige Undersøgelser, gaaende ud paa at bestemme Forhold paa Jorden og i Rummet. Det er værdifulde Kundskaber, som har givet Menneskeheden mange af dets materielle og aandelige Velsignelser, og det er Optakten til saadanne Sandheder, som har frembragt vor nuværende Civilisation med alle dens Goder. Men der findes en mere ophøjet Sandhed, som angaar selve Individet, det vil sige Menneskets Evne til at bruge de Kundskaber, som de har modtaget. Der findes Sandheder, som underviser os om Gud i Himmelen og om Menneskenes Slægtskabsforhold til den guddommelige Fader, Sandheder, som forklarer Urtidens Mysterier, viser os Hensigten med vort Jordeliv, og som fortæller os paa Forhaand om Menneskenes Fremtidsbestemmelser, Sandheder, der, hvis Menneskene tilegner sig dem, vil sætte dem i Stand til stadig at blive mere og mere lig Gud. Denne sidste Slags Sandhed udgøres af Frelsningsplanen, saaledes som den fremstilles i Jesu Kristi Evangelium. Evangeliet er et Produkt af Guds Aand og Villie. Det lærer, at der findes guddommelige Hensigter med alt i Universet, og omfatter alle Omraader og Principper i Naturens Arbejde. Paa denne Maade bliver Evangeliet i dets Helhed, Sandhedens Hus, og indenfor dets Vægge kan al Sandhed finde sin Plads. Eftersom Evangeliet er al Sandheds Hjem, kan det gøre Krav paaa al Sandhed og stiller den i dens rette Lys med Hensyn til Menneskenes nuværende og fremtidige Velfærd. Evangeliets Sandheder saavel som alle andre Sandheder er tilgængelige for alle Mennesker. Ja, sikkert ejer alle Mennesker en Del af denne grundlæggende Kundskab for sin egen sociale Velfærd. I hver Kirke, som bekender Tro paa Gud, findes der sikkert en Del af denne ophøjede Sandhed.

De sidste Dages Hellige lærer saaledes.

Evangeliet paa Jorden staar under Guds Herredømme. Han lod Menneskene komme ned paa Jorden og gav dem

(Fortsættes Side 63).

Evangeliet. Han har vaaget over Menneskene gennem alle Tider. Fra Tid til anden har han genoprettet sin Kirke, alt eftersom Menneskenes Frafald nødvendiggjorde det. Der kan kun findes en sand Kristi Kirke, som ejer Guds Myndighed, Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige ejer al Sandhed, som staar i Forbindelse med Jesu Kristi Evangelium, den guddommelige Frelsningsplan og Retten til at staa frem i Guds Navn og opbygge hans Kirke paa Jorden. Der findes kun et Evangelium. Der findes kun et Præstedømme, og der findes kun en Kirke, som ejer al Evangeliets Sandhed. Det er blot i denne Mening, at Kirken gør Krav paa at eje hele den fundamentale Sandhed, som er nødvendig for at opnaa en celestial Herlighed i Guds Rige. Den, som vil, kan jo kalde det for Monopol. I Ydmyghed og Taknemmelighed og i fuld Forvisning om sit høje Kald og aandelige Ansvar forsøger Kirken, at bringe alle Mennesker til fuld Forstaaelse af det, som leder dem til evig Udvikling i Guds Nærhed.

Kirkenyt Verden over

Herrens Veje er mærkelige.

I Palæstina blev en af vore Missionærer, som var en fremragende Basketballspiller, anmodet om at spille paa et Hold, som skulde kæmpe mod et andet ved et stort Basketballstævne. Han fik Tilladelse til at deltage af Missionspræsidenten og øvede sig flittigt før Kampen. Men da det imidlertid viste sig, at Kampen skulde foregaa paa en Søndag, nægtede Missionæren at gaa med, da han ikke ønskede at overtræde Sabbaten. Men Holdet kunde ikke undvære ham og arrangerede saa Kampen om Lørdagen i Stedet. En overvældende Mængde Tilskuere overværede Kampen, et langt større Antal, end der nogensinde havde overværet lignende Kampe paa Søndage. Efter en fin Kamp kom flere af Landets førende Aviser og bad Missionæren om en Beskrivelse af hans Liv og Arbejde, en Artikel om, hvad Mormonismen var, samt Billeder. Gennem trofast Overholdelse af et af vore Principper blev Vejen aabnet for Evangeliets Forkyndelse paa en Maade, som det vilde have været umuligt at gøre før.

Last eller det modsatte?

Jeg har altid haft stor Sympati for de Mennesker, som plages af Tobaksvanen. Det vil sige, jeg har haft det i de sidste 9 Dage, siden jeg selv opgav dette snavsede Ukrudt. Med Hovedet fri for Røg, saavel som Blodet fri for Nicotingiften, har jeg været i Stand til at fostre nogle klare Tanker med Hensyn til dette Problem. Jeg har regnet ud, at Gennemsnitscigaretrygeren bruger ca. 635 Kr. om Aaret til sin Last, nok til at købe ca. 45 gode Bøger, eller 3 Sæt Tøj, eller en magelig Stol, eller en herlig Ferie for. Alt dette gaar op i Røg. Med min nye klare Tænkeevne fortsætter jeg Udregningen. Jeg antager, at i 30 Aar bruger Gennemsnitsrygeren ca. 19.000 Kr. Med andre Ord, dersom jeg havde holdt op for 30 Aar siden, vilde jeg nu kunne have haft en god Bil, eller en Udenlandsrejse, eller Udbetalingen paa en Ejendom o. m. a. Jeg har hørt vor Tids økonomiske Problemer forklaret paa mange Maader, men de virkelige Grunde overses fuldstændigt. Dersom der ikke fandtes Tobak, vilde Gennemsnitsfamilien (jeg regner her med, at baade Manden og Konen er Slaver af Ukrudtet) have ca. 100 Kr. mere om Maaneden at bruge paa Varer, Husleje eller Møbler og Klæder. Hele vor Levestandard vilde blive større. I Korthed — efter 9 Dages Reformation kan jeg se, at vor Civilisation ikke er ved at bortdø paa Grund af Magt eller Krig, men paa Grund af Tobak. Den (Civilisationen) er ved at ryge sig selv til Døde. Hvordan kan vi paa rette Maade udrede større Problemer, naar vore Øjne er fulde af Røg? Som jeg sagde før, det er 9 Dage siden, jeg for første Gang fik fat i denne Sandhed. Bortset fra det Fakta, at jeg siden har været ude af Stand til at arbejde, har været uskikket at leve sammen med, har mistet min Families Hengivenhed, fornærmet mine Venner, samt hver Dag naar jeg stod op har haabet at maatte

do inden Aften, bortset fra det, har det været de lykkeligste Dage i mit Liv. Jeg er endelig fri, jeg har svoret at være det i en Maaned. Jeg har stadig 21 Dages Frihed, forend jeg atter falder tilbage i Slaveriet. Jeg tæller Dagene.

— — —

Kommentar til ovenstaaende lille sorgmuntre Beretning: Overskriften lyder »Last — eller det modsatte«. Der skulde ikke herske mindste Tvivl om, at Tobakken er en »Last«, men den, som er en Slave af den, vil naturligvis mene det modsatte. Søg at hjælpe saa mange som muligt ud af »Slaveriet«, og gør alt, hvad Du kan, for, at Du og Dine aldrig skal blive »Slaver«. *Hold Visdomsord!* *Red.*

»Omvendelse og Daab for dem som er ansvarlige og kunne begaa Synd.« — Læs Mormons Bog: Moroni, 8. Kap.

Evangeliet prædikes paa andre Maader end gennem Missionærerne

Broder og Søster Emil Thomsen, Silkeborg, har efter at have ventet i snart 12 Aar faaet Tilladelse til at emigrere. De har alle deres Børn i Amerika.

Broder Thomsen har i 40 Aar været ansat som Trykkeriarbejder ved »Silkeborg Social-Demokrat«, og hans Medarbejdere har svært ved at forstaa, at han kan forlade sin gode Stilling, sit smukke lille Hjem o. s. v. »Social-Demokraten« har ofret den i 40 Aar saa trofaste Medarbejder en hel Side i Avisen den 28. Ferbuar. Her prædikes Mormonismen saa rent og uforandret, som det aldrig for er set i nogen Avisartikel. Der er Billeder af Ægteparret og Billeder af Templet m. v. Her er et lille Udpluk af »Social-Demokraten«s Kommentar for Broder Thomsens Forklaring af Mormonismen:

»Naar et Ægtepar, hvor baade Mand og Hustru er passeret de 60, pludselig beslutter sig til at realisere alle deres Ejendele — sælge deres hyggelige Hus, som kun blev bygget ved mange Aars omhyggelig Sammensparing, og for Mandens Vedkommende bryde op fra en Arbejdsplads, hvor

han har staaet i 40 Aar, saa maa der være andet bag end blot Lysten til at besøge Børnene. Det kunde jo gøres ved en Ferierejse paa et halvt Aars Tid, og saa kunde Familien vende tilbage til den Arne, hvorom de opfødte deres Børneflok. Men for Trykkeriarbejder Emil Thomsen og Hustru, Bryndumsvej, er det helt anderledes. De realiserer i disse Dage hele deres Hjem, fra Huset og ned til den mindste Gryde og Pande, og naar »Batory« en af de første Aprildage staar ud fra København Havn, vil Thomsen og Hustru være ombord, paa Vej til Amerika for dér at tilbringe deres Livsaften og for bestandig at vende Danmark Ryggen.

Dette Opbrud staar som Bevis for, at der er andre Værdier her i Livet end de rent materielle, og dette bekræfter Emil Thomsen da ogsaa i en Samtale med hans gamle Blad »Silkeborg Social-Demokrat« hjemme i den hyggelige Stue, hvis Bohave nu snart skal spredes for alle Vinde.«

Derefter følger Samtalen med Broder Emil Thomsen, og de Mennesker, som læser dette Interview, maa absolut faa lidt at tænke paa.

Herren aabner andre Veje for Udbredelsen af hans Evangelium end gennem Missionærerne alene.

Men vi forstaar ogsaa, at dette maa til for at komme til hver Person i det danske Land, idet vi i Dag har regnet ud, at der i Øjeblikket er 1 Missionær for hver 28,091 Personer.

Red.

Konferencen i Aalborg den 3., 4. og 5. April og i *Aarhus* den 10., 11. og 12. April er udskudt til Maj. Nærmere Tidspunkt bekendtgøres senere.

Bibelske Navne og deres Betydning

Agrippa (Ap. Gj. 25, 13): Vanskeligt født. — Amon (1. Kong. 22, 26): Sanddru. — Amos (Am. 1, 1): Haardfør. — Efraim (1. Mos. 41, 52): Frugtbarhed. — Eli (1. Sam. 1. 3): En Yder. — Elias (1. Kong. 17, 1): Gud er Herren. — Matthias (Ap. Gj. 1, 23): Herrens Gave. Matthæus (Matt. 9, 9): Belønning. — Melkisedek (1. Mos. 14, 18): Retfærdigheds Konge.

Vore Børns Tro og Tillid

Psykologisk Skitse af Christian Johansen.

Det er en smuk Foraarsmorgen, det er Søndag. Solens Straaler vælder ind i Kirkesalen, hvor jeg sidder, og de spiller hen over det store Maleri, der forestiller Frelserens Opstandelse, og levendegør hans milde Aasyn paa en forunderlig Maade. De glider videre hen over Organisten, der præluderer smukt og stemningsfuldt før Søndagsskolens Begyndelse.

Mit Sind er fyldt med Taknemlighed, fordi jeg kan faa Lov at slappe af fra Hverdagslivets mange Bekymringer og Vanskeligheder, og jeg er ganske fordybet i mine egne Tanker, da min lille Datter, hun er 5 Aar, puffer til mig og gør mig opmærkom paa et langt fra ualmindeligt Syn: en af Søstrene, der er højt frugtsommelig, og Barnet siger, idet hun ser paa mig med sine store troskyldige Øjne: »Far! hvorfor har den Dame saadan en stor Mave?«

I Øjeblikket ser jeg lidt desorienteret paa hende, for jeg var langt borte i mine egne Tanker; men hun gentager utaalmodigt sit Spørgsmaal. Jeg tager mig sammen og ser smilende paa hende og siger saa roligt: »Det skal jeg saamænd sige dig, min lille Ven. Ser du, inden i Damens Mave er der et lille Barn, og naar det er stort nok, kommer det ud.« Det lader til, at Svaret er yderst tilfredsstillende, for hun smiler sødt og er straks interesseret i at komme hen og hilse paa sin Søndagsskolelærerinde, som netop træder ind.

En Maaneds Tid senere kommer min lille Datter farende hen til mig efter et Møde og raaber glad: »Det er kommet ud, Far, jeg har selv set det. Det er en lille Dreng; han ligger hernede i en fin Barnevogn.«

Pointen i denne lille Skitse fra Dagliglivet har sin psykologiske Baggrund, som jeg vil overlade det til Dem, kære Læser, selv at drage Konklusionen af, for den kan være mangesidig. Kun eet vil jeg gøre opmærksom paa: Min lille Piges Tro og Tillid til sin Fars Ord var ikke blevet mindre fra den Dag — tværtimod.

Har De Betænkeligheder ved at give Deres smaa Børn ærlige Svar, naar de kommer med saadanne Spørgsmaal? For de kommer uvægerligt. Spørg da Dem selv: *Er det min Indstilling og Reaktion overfor Barnet, der er noget i Vejen med, eller er det Barnet? Kan Tro og Tillid mødes med en Løgn eller en Omgaaelse af Sandheden?*

Fra Missionsmarken

Odense deler deres Risengrød med Venner.

Odense har nu købt 50 nye Stole til deres Mødesal, hvilket har forskønnet Salen betydeligt. Det er glædeligt at se, at Søskende har et Ønske om at forskønne og vedligeholde deres Mødehus. Maa Odense Grens Eksempel blive efterfulgt andre Steder.

Paa den kvindelige Hjælpeforenings Fødselsdag holdt Odense Gren Fest paa deres Ris og Rosiner, og alle Søskende, Venner og Undersøgere var indbudte. Det var en dejlig Fest, og Risengrøden blev nydt med den tilbørlige Andagt og Respekt.

Aalborg Spejderne.

Aalborg Spejdernes Patrulje (Mohikanerne) var en Aften i Februar i Biograf og se »Lassie vender hjem«. Det var et mægtig godt Stykke, som blev fulgt med Interesse af alle Drengene. Efter Forestillingen gik de alle ud til Kirken, hvor der ventede Kakao, Nødder og Bolcher, som var tilberedt af Missionær Farrel G. Nielsen. Derefter blev udført et Program, hvorefter Broder Tage Hundrup sluttede. Der var 15 Spejdere til Stede.

Fastelavns Mandag Aften samledes de 15 Spejdere i Kirken og bar en stor Tønde ud i en Park for at slaa Katten af Tønden. I dette Tilfælde var det en stor Sildetønde. Efter en Times uafbrudt Tøndeslag gav den sig endelig, og den sidste, der splintrede den, var Peter Sørensen, som blev kaaret til Sildekonge, og Arne Christensen blev Sildedronning. Derefter blev der leget Cowboys og Indianere, indtil man ikke kunde se en Haand for sig. Da vi kom tilbage til Kirken, havde Søster Meldgaard varme Pølser med Sennep parat samt Bolcher og Nødder. Det var en mægtig god Aften, for hvilken Missionærerne Nelson og Maughan var ansvarlige.

Det interessante er, at af denne Gruppe paa femten Spejdere er kun tre Drenge Medlemmer. *Dean L. Waughan.*

HOBRO: Den 2. Marts rejste Aalborg Sangkor til Hobro for at holde Møde sammen med de to Missionærer der i Byen. Der var ialt 138 til Stede, hvoraf 41 var Medlemmer. Det var et fint Resultat. Korets Medlemmer havde hjulpet til med at skrifte i Byen, og det var et ualmindeligt interesseret Publikum. De to Missionærer Reed Durtschi og Jay Jensen er begge meget beskedne og ydmyge, og de fortjener Ros for deres gode Arbejde, de gør det fint, fint dernede. Programmet vekslede med Korsang og Taler. Talerne var Missionærerne Reed Durtschi og Jay Jensen, Grensforstander Arnold Bukke og Distriktspræsident Henry Løjborg.

FREDERIKSHAVN: I Frederikshavn er der ca. 30—40 til Stede ved Møderne, hvor der før kun var 4—8. Missionærerne gør ogsaa her et meget stort Arbejde, og der forventes snart nye Medlemmer deroppe.

HJØRRING Søndagsskole har efterhaanden vokset sig stor og dygtig. I Februar blev der afholdt en Fastelavnsfest for 37 Børn. Børnene morede sig dejligt, og vi ønsker Hjørring Søndagsskole fortsat Fremgang.

Saaledes meldes der om stor Fremgang overalt i de smaa Byer.

SØLVBRYLLUP: Onsdag den 17. Marts fejrede Broder og Søster Valdemar Christensen, Aalborg, deres Sølvbryllup. Igennem mange Aar har Br. og Str. Christensen været trofaste aktive Medlemmer af Kirken og har ydet en værdifuld Indsats paa mange Maader. Især skal fremhæves det ikke ringe Arbejde — Renholdelsen af Kirken —, som de samvittighedsfuldt har udført igennem Aarene. Vi udtaler vor hjerteligste Lykønskning og Haabet om endnu mange lykkelige Arbejdsaar, naar de nu om kort Tid drager over »Dammen« til Zion. *Jo.*

Daab:

KØBENHAVN: Af en Fejltagelse har følgende to Daab ikke været i Stjernen, hvilket vi beder undskylde. Den 27. Oktober 1947 blev Mary Kristine Gyvelhøj døbt af Missionær Donell Rasmussen, Haandspaalæggelse af Missionær Joseph Stevenson. Samme Dag blev Jytte Marie Christensen døbt af Missionær Ray Hansen, Haandspaalæggelse af Missionær Quince M. Hansen. — Den 26. Januar 1948 blev følgende døbte: Alice Thams blev døbt af Missionær Joseph Stevenson, Haandspaalæggelse af Ældste Harry Petersen. Elo Helton Rafn Hansen blev døbt af Ældste Alfred Hansen, Haandspaalæggelse af Mis-

sionær Joseph Stevenson. Ketthy Edthna Rafn Hansen blev døbt af Missionær Hans Werner, Haandspaalæggesle af Missionær Dale R. Hakwins. Bjarne Claudi Nielsen blev døbt af Ældste Alfred Hansen, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen. Margit Aase Madsen blev døbt af Ældste Chr. P. J. Madsen, Haandspaalæggelse af samme. Hanne Birgit Madsen blev døbt af Ældste Chr. P. J. Madsen, Haandspaalæggelse af Ældste Alfred Hansen.

AALBORG: Grundet paa Omskiftning af Grenssekretær er nedenstaaende Daab ikke blevet tilsendt Stjernen, hvilket bedes undskyldt. Den 26. Oktober 1947 blev Jens Peter Sørensen døbt af Missionær Dean Maughan, Haandspaalæggelse af Missionær Ferrel G. Nelson.

Vi byder de nye Søskende hjertelig til Lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

KØBENHAVN: Den 4. Januar 1948 blev følgende Børn velsignet: Datter af Arne Leis og Edith Marie Leis, født den 15. Sept. 1945, blev velsignet af Missionær Joseph Stevenson og givet Navnet Christel Leis. Datter af samme Forældre, født den 15. April 1940, blev velsignet af Ældste Harry Petersen og givet Navnet Birgit Leis. Den 1. Februar 1948 blev Datter af Jean G. Hansen og Edith R. Pedersen, født den 24. April 1940, velsignet af Missionær Hans C. Werner og givet Navnet Kirsten Annette Rafn Hansen. Den 15. Februar blev Datter af Aage Kermit Larsen og Lilly Kathrine Nielsen, født den 7. Januar 1948, velsignet af Missionær Quince M. Hansen og givet Navnet Ilsa Reidun Gerda Larsen.

AALBORG: Den 15. Februar 1948 blev Datter af Svend Harry Nielsen og Gerda Nielsen, født den 18. Februar 1947, velsignet af Distriktspræsident Henry Løjborg og givet Navnet Kirsten Nielsen.

BRØNDERSLEV: Den 16. Februar 1948 blev Datter af Thommas A. Thomsen og Karen G. Hansen, født den 9. December 1946, velsignet af Ældste Jens Kristian Dietz og givet Navnet Anni Margrethe Thomsen..

Ordinationer.

KØBENHAVN: Den 5. Januar 1948 blev Svend Claudi Nielsen ordineret til Diakon af Ældste Rich. Gregersen. Den 18. Januar 1948 blev Roland Højer Green Larsen ordineret til Diakon af

Missionær Robert Magleby Christensen. Den 19. Januar 1948 blev Svend A. Ibholm ordineret til Lærer af Missionspræsident Alma L. Petersen.

BRØNDERSLEV: Den 15. Februar 1948 blev Jakob Martin Dietz ordineret til Lærer af Ældste Anton Tønnesen.

Vielse:

KØBENHAVN: Den 28. December 1947 blev Grethe Viola Jensen viet til Edvard Vilhelm Poul Christian Hansen af Missionspræsident Alma L. Petersen. Vi ønsker det unge Par al Lykke i Fremtiden.

Udelukkelse.

KØBENHAVN: Den 12. Januar 1948 blev Frants Oscar Nielsen jun. udelukket af Kirken.

Emigration:

SILKEBORG: I Januar 1948 emigrerede Orvill Hess Thomsen, Metha Kirstine Jensen Thomsen, Elaine Lilli Hess Thomsen, Inge-Lise Hess Thomsen og Anni Engla Hess Thomsen til Utah.

AARHUS: Den 6. Februar 1948 emigrerede Etna Grethe Vohlert Nielsen og Ida Vohlert Nielsen til Ogden, Utah.

Missionærankomster:

Den 23. Februar 1948 ankom Darwin W. Larsen, Logan, beskikket til at arbejde i Aarhus, og Keith Conrad Mortensen, Tempe, Arizona, beskikket til at arbejde i København.

Forflyttelser:

Den 24. Februar blev Christian C. Fingerle og Berta Jagge Fingerle flyttet fra København til Haderslev. Samme Dag blev Elvin M. Lunt flyttet fra Aarhus til København.

Husk at sende alle Daabs-, Velsignelses-, Ordinations- og Flytteattester til Missionskontoret i fuldstændig udfyldt Stand. Skriv alle Navne helt ud.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

O, lad mig altid mindes Dig,
som Vej til Livet lærte mig,
Du lindred alles Sorg og Nød
og bragte Liv, hvor kun var Død. —

KORLEKTIER

1. Søndag: Pagtens Bog 1: 15. Thi de ere afvegne fra mine Skikke og haver gjort min evige Pagt til intet.

2. Søndag: Pagtens Bog 1: 31. Thi jeg, Herren, kan ikke se paa Synd med den ringeste Eftergivenhed.

3. Søndag: Den eneste Daab, der er anerkendt af Gud, og som kan lukke et Menneske ind i Guds Rige, findes omtalt i Mark. 1: 9—11 og 3. Nephi Bog 11: 23—26.

4. Søndag: Pagtens Bog 86: 1—2. Sandelig, saaledes siger Herren til eder, mine Tjenere, angaaende Lignelsen om Hveden og Klinten. Se, sandelig siger jeg eder, at Ageren var Verden, og Apostlene vare de, som udsaaede Sæden.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Forsidebillede: Utahs Universitet i Salt Lake City.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København